

FOTO: JENS BURSSELL OG TUE BLAXEKJÆR

Jan Dehli lægger mere vægt på lokalisering, indtagingsdybde og mønster – end specifikke detaljer i fluerne. Her ser du et udvalg af hans P & T fluer, der er relativt store og spraglede.

Når man ser Jan kaste, ser det legende let ud – selv på de mere vanskelige pladser, hvor der er meget dårlig plads til et ordentligt bagkast.

■ ET ANDERLEDES PERSPEKTIV: MED JAN DEHLI

Fluefiskeri i P & T byder på spændende udfordringer for både nybegynderen og den meget erfarne fluefisker. Vi har været en tur i putten med en af Danmarks mest rutinerede fluefiskere – Jan Krohn Dehli, der er indehaver af flere danske fluererekorder.

Tekst: Tue Blaxekjær

KOMMER DU FORBI en Put and Take sø, hvor der står en mand med en stiv kuling lige i hovedet og fisker med flue, er der en god

chance for, at det er Jan Krohn Dehli, som igennem mange år har gjort ikke blot P & T vandende, men også de danske kyster usikre for ørrederne.

Det er snart fem år siden, jeg første gang så Jan med en fluestang. Allerede ved første øjekast var der et eller andet over den måde, som han ubesværet kastede fluen mere end 30 meter ud i vandet på. For en rutineret fluefisker er et kast på 30 meter ikke unormalt, men når det udføres med det, de fleste vil betegne

Endnu en fin regnbue har taget Jan Dehlis flue.

Jan med en flot marts fisk fra Simons P & T.

I ØRREDSØEN

som en kraftig og umulig vind, er det meget imponerende. Grunden til, at jeg nævner en umulig vind, bygger på et af Jans grundprincipper. Man skal ikke fiske, der hvor man kan, men der hvor man vil. Med dette mener Jan, at man som fluefisker ikke skal lade sig begrænse af vinden eller fysiske forhindringer som skrænter, buske og træer. Hvis man vil fiske et bestemt sted, må man lære at kaste med fluen, så det kan lade sig gøre.

Jeg husker kun alt for tydeligt vores sidste tur i putten. Efter metodisk at have fisket stort set hele søen rundt, valgte jeg at gå om på den side af søen, hvor jeg havde plads til mit bagkast og vinden i ryggen. Jeg kunne se Jan stå på modsatte side af søen, klemt godt

“ALLEREDE VED FØRSTE ØJEKAST VAR DER ET ELLER ANDET OVER DEN MÅDE, SOM HAN UBESVÆRET KASTEDE FLUEN MERE END 30 METER UD I VANDET PÅ”.

ind med buske og store træer ikke mere end tre meter bag ham. Som om det ikke var nok med træerne, var han samtidig omringet af høje siv. Da han i løbet af små tre kvarter havde hevet en håndfuld regn-

buer og guldørreder i land, besluttede jeg mig for at gå over til ham.

Hvilken flue fiskede han med? Og hvilken line brugte han? Jeg blev simpelthen nødt til at finde ud af det. På dette tidspunkt var stillingen 5 – 1 til Jan. – Hvorfor fisker du ikke der hvor fiskene er, er hans første spørgsmål, da jeg kommer over til ham. Det var med lidt røde ører, at jeg måtte erkende, at jeg var blevet ramt af et luksus- og bekvemmelighedsanfald. Jan fortalte med stor glæde og entusiasme om, hvorfor han stod på netop denne plads. Vinden havde i over et døgn haft samme retning, hvilket betød, at der var masser af fødeemner, som var blevet presset ned i netop det hjørne af søen. Desuden var søen relativ dyb på dette

sted, hvilket gjorde, at han på denne plads havde mulighed for at affiske sivkanterne, som stod på kanten af skrænterne mod det dybe vand. På trods af de utroligt dårlige kasteforhold, kunne Jan sagtens kaste små 15 meter, hvilket var rigeligt til at fange fiskene.

EN AF DE HELT STORE HEMMELIGHEDER bag Jans succes er hans sublime evne til altid at finde fiskene. Er fiskene først fundet, kan man næsten altid lokke mindst en enkelt eller to til hug. – Alle Put and Take søer er forskellige, og derfor skal fiskeriet anskues forskelligt fra sø til sø, fortæller han. – Lokalkendskab spiller en meget stor rolle. Hvad spiser fiskene i de forskellige søer? Er de dybe eller →

ØRREDSØEN

→ lavvandede? Hvordan påvirker vind, vejr og årstid fiskeriet i den enkelte sø?

– En god måde at gribe en sø an på er systematisk at affiske hele søen, ved at bevæge sig rundt om den, pointerer han. – Man kan også gå og spotte fiskene og så kaste til de fisk, man ser. Det er dog langt fra altid, at man kan få de såkaldte »cruisere« til at bide. Det mest effektive er, at fiske op-søgende og så bruge tid på de områder, hvor man får hug. Når først man lærer en sø at kende, vil man hurtigt være i stand til at finde det område, hvor fiskene opholder sig ved at tage vind, vejr og årstid i betragtning.

GREJET Jan går med en 9 fods fluestang, en monofil eller tynd coated skydeline og et hjemmelavet skydehoved på 11 meter og på 18-20 gram. Dette er ikke, hvad man typisk vil betegne som let Put and Take grej. – Hvorfor frarøve sig chancen for at fiske på vindsiden af søen, når det er der fiskene er, spørger Jan retorisk, da jeg antyder, at hans grej ligger i den kraftige ende af, hvad man nor-

FLUER OG FISKETEKNIK. Jan har fanget ørreder i putten på alt lige fra almindelige kyst- og laksefluer til P&T fluer. For Jan handler det ikke om, hvilke flue man fisker med, men derimod om, hvordan man fisker fluen. For det første skal fluen fiskes i den dybde, som fiskene står i. Dette betyder, at man som oftest skal have flere forskellige flueliner med. Udover at fiske i den rigtige dybde, har ens indtagningsteknik også utrolig meget at sige.

– Jeg tager normalt mine fluer ind i små ryk, der maksimalt er 30 cm pr. gang, understreger han. – Ser jeg en fisk, som viser interesse for fluen, kan både et stop i indtagningen eller en langt og

”HVORFOR FRARØVE SIG CHANCEN FOR AT FISKE I VINDSIDEN, NÅR DET ER DER FISKENE ER?”

hurtigt ryk nogle gange resultere i hug.

For at bevise sin påstand om vigtigheden af dybden man fisker i og indtagningsteknikken frem for valget af flue skifter Jan flue, næsten hver gang han fanger en fisk, da billederne til denne artikel blev taget. Jan fangede på små to timer ni ørreder på otte forskellige fluer. Denne lille demonstration burde give stof til eftertanke med hensyn til, hvor fokus skal ligge.

En ting jeg har lagt mærke til er, hvor fokuseret Jan er under sit fiskeri. Han kan sagtens stå og snakke, mens han fisker, men hans blik er altid rettet mod det sted i vandet, hvor hans flue befinder sig. Når man iagttagere Jan fiske, fremgår det med al tydelighed, hvor opmærksom han er på fiskeriet. Dette bevirker så også i sidste ende, at han fanger mange fisk, idet han altid er opmærksom på, hvad der sker med hans flue og line. Selv den mindste indikation på hug, resulterer resolut i et modhug fra hans side. – Det er ikke altid mit hoved når at reagere, før jeg har hævet armen og mærket vægten fra fisken i stangen, slutter han med et smøret grin, der med al ønskelig tydelighed antyder, at det er en situation han temmelig tit befinder sig i.

Jan Dehli er top fokuseret når han fisker, hvilket resulterer i at han meget ofte er en af dem der fanger mest ved P & T søen.

STRÆK FORFANGET ORDENTLIGT

– Der er alt for mange fluefiskere, som ikke sørger for, at deres flueline og forfang er ordentligt struktet, inden de begynder at fiske. Hvis line og forfang har hukommelse og krøller nede i vandet, mærker man kun de hug, man får fra fisk, som kroger sig selv, idet de tager fluen. Alle de hug, man får fra fisk, som ikke kroger sig selv, registreres ikke, da fisken simpelt hen spytter fluen ud, længe inden hugget kan registreres i line og stang. Under fluefiskeri er det utrolig vigtigt altid at have god kontakt til fluen, så selv det mindste nap mærkes. Man bør derfor altid strække og smøre linen inden fisketuren.

malt ser i putten. Dette kan jeg kun give ham ret i. Vælger man at fiske i Put and Take søer, hvor der udsættes mange fisk på tre til fire kilo, er det kraftige grej sjovt at fange fisk på, ligesom det udgør en fordel under fighten med fisken.

Gør det noget, den smager godt?